



Al Consell Plenari

Maria José Lecha, Josep Garganté i Maria Rovira Torrens, en les seves qualitats de regidores del grup municipal de la CUP Capgirem Barcelona a l'Ajuntament de Barcelona, actuant en el seu nom i representació, manifesten:

EL juliol del 2015 es va aprovar una reforma de la llei de l'avortament impulsada pel PP, que impedeix que les noies de menys de 18 anys puguin avortar sense consentiment dels pares o els tutors legals. D'aquesta manera, aquesta nova llei deixa sense protecció aquestes menors, vulnerant així el dret al seu propi cos.

Entenem que cal recuperar l'autogestió dels cossos de les dones, entenent que una de les primeres coses que fa el patriarcat és apropiar-se dels drets sexuals i reproductius de les dones. Per tant, cal exigir el dret a l'avortament; és un dret bàsic de les dones i el sistema sanitari públic l'ha de cobrir. Per això demanem un avortament lliure i gratuït. Alhora, però, apostem per una autogestió de l'avortament i per la desobediència en cas que la llei no ho permeti.

El nostre objectiu és, tal i com exigeix el moviment feminista, l'avortament lliure -és a dir, sense restriccions mèdico-jurídiques de cap mena-. Garantint així, el benestar i seguretat total de les dones que volen irrompre un embaràs de forma totalment conscient. Alhora, cal treballar per aconseguir tenir una llei total de drets sexuals i reproductius, on totes les dones, lesbianes i trans tinguin dret a decidir sobre les diferents maternitats.

Així doncs, la reforma de la llei de l'avortament té com a objectiu la negació al dret al propi cos de les dones en base a la infantilització, l'estigmatització i la violència de l'estat sobre els nostres cossos.

En primer lloc, s'infantilitzen les dones quan no se les considera com un subjecte capaç de decidir. Alhora, quan per avortar fan dir, i aconseguir que dos metges certifiquin, que la salut psíquica de les dones està en greu perill si no s'avorta. Al mateix temps, se les està infantilitzant quan als setze anys se les considera massa petites per a prendre la decisió d'avortar però no la de continuar amb l'embaràs ni ser mares.

En segon lloc, s'estigmatitza les dones quan fan que avortar sigui un delictes i, per tant, les dones que avorten se les mostra com a delinqüents, de la mateixa manera que es fa amb les metgesses que faciliten aquest dret a les dones. Encara que no se les penalitzi legalment, es posa el pes de la moral al damunt. De la mateixa manera, s'estigmatitza quan es diu que s'està anant en contra de la vida i es cerquen trampes a la llei alhora que se les obliga a marxar a un altre país a avortar.

En tercer lloc, s'exerceix violència sobre els cossos quan s'obliga a les dones a mantenir un embaràs no desitjat. És a dir, quan no es garanteixen avortaments segurs i posen en risc les seves vides, pel fet d'haver de dur a terme avortaments clandestins. Alhora, és violència quan es treuen drets, quan no fomenten l'educació sexual i afectiva. També ho és quan es fa viure la sexualitat sabent que no serà possible avortar en el cas que es desitgi fer-ho, alhora que es fa viure els embarassos amb por, perquè si alguna cosa no surt bé, aquesta llei condemna a tenir fills no desitjats.

Per tant, entenem que l'únic camí és la insubmissió a la reforma de la llei de l'avortament. En l'actualitat existeixen ja unes xarxes organitzades des del moviment feminista per tal de garantir el dret a un avortament lliure i gratuït, però cal exigir que les institucions públiques assumeixen aquestes reivindicacions i garanteixen els drets de les dones al seu propi cos.

Proposició

Primer. Que l'ajuntament de Barcelona es declari insubmís a la reforma de la llei de l'avortament del PP, defensant el dret al propi cos de les dones.

Segon. Garantir com a institució municipal que a tots els centres es garanteixi el dret a l'avortament de les menors de 18 i de totes les dones; trobant les complicitat amb els professionals mèdics que treballen als centres mèdics de BCN i evitant d'aquest circuit, aquells que practiquen l'objecció de consciència de forma sistemàtica- per evitar que les menors es trobin amb aquests i dificultin el procés d'interrupció de l'embaràs- quan aquestes ho demanin.

Tercer. Treballar per assolir un avortament gratuït i garantit per la xarxa pública per a totes les dones.

Quart. Que es garanteixi un circuit alternatiu perquè les dones puguin avortar lliurement a la ciutat de Barcelona, fins que no es pugui garantir des de la xarxa pública de Barcelona.

Cinquè. Mètodes anticonceptius gratuïts a l'abast de tothom.

Sisè. Educació afectiva i sexual a tots els centres educatius.

Setè. Que es doti dels recursos necessaris les diferents àrees de l'ajuntament que han de fer possible desenvolupar aquests acords.

A 23 de novembre de 2015, Barcelona (Països Catalans)